

DECIZIA nr. X /10.10.2012
privind soluționarea contestației depusă de
S.C.MND SRL
înregistrată la DGFP V sub nr. /12.09.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V, prin Compartimentul soluționare contestații, a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, prin adresa nr. /11.09.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice V sub nr. /12.09.2012, asupra contestației înregistrată sub nr. /12.09.2012, formulată de S.C. MND SRL, cu sediul în localitatea V, str. ..., bl., scara ..., et., ap., județul V, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J. /2006, având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F /14.08.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F /14.08.2012 **și privește baza impozabilă în cuantum de S1 lei stabilită suplimentar, ca aferentă contribuțiilor la asigurările sociale precum și majorările și penalitățile de întârziere calculate în urma stabilirii bazei impozabile suplimentare și aferente contribuțiilor la asigurările sociale.**

Contestația a fost depusă în termenul legal, prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F /14.08.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr. F /14.08.2012, respectiv 27.08.2012, așa cum rezultă din confirmarea de primire a adresei de comunicare a actelor contestate nr. din 23. 08.2012 și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V – Registratura generală, respectiv 04.09.2012.

Menționăm că împotriva societății, nu s-a depus plângere penală .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin. (1) și art.209 alin.(1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. MND SRL contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F /14.08.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /14.08.2012, de către Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, respectiv baza impozabilă stabilită suplimentar în sumă de S1 lei, aferentă contribuțiilor la asigurările sociale precum și majorările și penalitățile de întârziere aferente, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F /14.08.2012, motivând următoarele :

- **Referitor la competența de control a A.N.A.F.** - conform prevederilor Legii nr.108/1999, de verificare a modului de respectare a prevederilor Legii nr.53/2003, competența în controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă revine

Inspecției Muncii, prin Inspectoratele Teritoriale de Muncă din subordine.

În acest context, estimarea bazei de impunere stabilită de organele de inspecție fiscală, în baza art.67, alin (1) din Ordonanța nr.92/2003, nu este justificată datorită faptului că în Raportul de inspecție fiscală, încheiat la data 14.08.2012.pag.7, pentru perioada august – septembrie 2010, respectiv S16.03.2011 – 17.08.2011, organul de control fiscal face referire doar la un salariat cu jumătate de normă, în timp ce societatea a avut doi salariați cu contracte individuale cu timp parțial - 4 ore /zi, în luna august 2010, respectiv perioada martie - iunie 2011.

Estimarea bazei de impunere de organele de inspecție fiscală din cadrul A.N.A.F. este nejustificată deoarece SC MND SRL a fost verificată din punct de vedere al relațiilor de muncă atât în anul 2010, cât și în anul 2011, de către inspectorii de muncă și nu au fost constatate deficiențe.

Referitor la anul 2009, societatea a emis o singură factură pentru prestări servicii în construcții, și-anume factura nr...../07.06.2009 în valoare totală de S2 lei, pentru care organul fiscal a estimat o manoperă care a vizat integral lunile mai și iunie 2009, estimând cheltuieli totale de S3 lei aferente venitului de S2 lei, estimare care nu se justifică din punct de vedere economic, având în vedere că lucrarea executată a fost ocazională și de mică valoare, impunând o estimare rezonabilă în raport cu venitul realizat, următoarele facturi fiind în luna august 2009, respectiv factura nr.12005/12.08.2009, luna decembrie 2009 când s-a emis facturile nr.12008/07.12.2009 și nr.12009/10.12.2009 și în martie 2010.

- **Referitor la modul de estimare a bazei de impunere stabilită suplimentar**, aceasta s-a făcut netemeinic, evaziv și negociativ, motivat de faptul că prin Raportul de inspecție fiscală – proiect, printat la data de 07.08.2012 ora 9:26 și prezentat inițial reprezentantului societății, s-a estimat o bază de impunere stabilită suplimentar în quantum de S4 lei, iar în urma negocierilor baza de impunere a fost diminuată la S1 lei.

Potrivit Cap.II, art.3 din Codul Fiscal – Principiile fiscalității, impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

“ a) *neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;*

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale[.].”

Față de cele de mai sus, contestatoarea consideră netemeinic atât Raportul de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012, cât și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F/14.08.2012, în întregul său privind baza impozabilă stabilită suplimentar și accesoriile calculate și solicită desființarea acestora.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 14. 08.2012 și înregistrat sub nr....., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.892/14.08.2012, contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, au stabilit în sarcina S.C. MND SRL, pentru perioada verificată, respectiv 01.01.2007 – 31.03.2012, următoarele obligații suplimentare de plată:

- CAS angajator în sumă de S5lei și accesorii aferente în sumă de S6 lei;
- CAS angajat în sumă de S7 lei și accesorii aferente în sumă de S8 lei;
- CAS accidente de muncă în sumă de S9 lei și accesorii aferente în sumă de S10 lei;
- șomaj angajator în sumă de S11 lei și accesorii aferente în sumă de S12 lei ;

- șomaj angajat în sumă de S13 lei și accesorii aferente în sumă de S14 lei ;
- fond garantare în sumă de S15 lei și accesorii aferente în sumă de S16 lei ;
- sănătate angajator în sumă de S17 lei și accesorii aferente în sumă de S18 lei;
- sănătate angajat în sumă de S19 lei și accesorii aferente în sumă de S20 lei;
- concedii și indemnizații în sumă de S21 lei și accesorii aferente în sumă de S22 lei;
- impozit pe venit din salarii în sumă de S23 lei și accesorii aferente în sumă de S24 lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit obligațiile fiscale de plată de mai sus, ca urmare a estimării unei baze impozabile suplimentare în cuantum de S1 lei.

Baza impozabilă suplimentară în sumă de S1 lei, provine din estimarea fondului de salarii aferent unui salariat, la nivelul unui salariu minim pe economie, pentru prestările de servicii în construcție efectuate de societate, dar fără a avea angajat pentru această activitate, în funcție de facturile emise, după cum urmează :

- pentru anul 2008, perioada august – noiembrie, un salariat x S130 lei x 4 luni = **S25 lei**;
- pentru anul 2009, perioada mai – decembrie, un salariat x S130 lei x 8 luni = **S26 lei** ;
- pentru anul 2010, luna martie și perioada august – noiembrie, un salariat x 1/2 x S130 lei x 5 luni = **S27 lei**;
- pentru anul 2011, perioada septembrie – octombrie, un salariat x X lei x 2 luni = **S28 lei** .

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de societate și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Verificarea a cuprins perioada 01.01.2007 - 31.03.2012, iar în urma controlului s-a stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de S1 lei.

Baza impozabilă suplimentară în sumă de S1 lei, provine din estimarea fondului de salarii aferent unui salariat, la nivelul unui salariu minim pe economie, pentru prestările de servicii în construcție efectuate de societate, dar fără a avea angajat pentru această activitate.

Aferent bazei impozabile stabilită suplimentar, în sumă de S1 lei, s-au calculat obligațiile fiscale aferente în sumă totală de S29 lei din care S30 lei reprezintă debite, constând în impozit pe venit din salarii și contribuții sociale și S31 lei majorări și penalități de întârziere aferente debitului.

Referitor la suma de S1 lei, reprezentând bază impozabilă stabilită suplimentar la control, cauza supusă soluționării, constă în a ne pronunța asupra legalității acestei sume cu consecința calculului obligațiilor fiscale aferente în sumă de S29 lei, în condițiile în care societatea susține că inspectorii fiscali nu aveau competența verificării relațiilor de muncă, iar estimarea este nejustificată.

În fapt, în perioada supusă verificării societatea MND SRL, a desfășurat activitate de comerț cu amănuntul și activitate de prestări servicii în domeniul construcțiilor, având un singur angajat cu contract individual de muncă pentru anii 2007 - 2009 pe funcția de vânzător.

Pentru anul 2010, societatea a avut angajat un muncitor necalificat cu jumătate de normă în perioada august – decembrie 2010, iar pentru anul 2011 un angajat cu jumătate de normă în perioada S16.03.2011 – 17.08.2011.

Având în vedere faptul că în această perioadă, societatea a înregistrat venituri din prestări servicii în domeniul construcțiilor, dar fără a utiliza și angajați în domeniu, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea unei baze impozabile aferente fondului de salarii pentru un salariat la nivelul unui salariu minim pe economie.

Estimarea s-a făcut ținând cont de facturile emise de societatea verificată către

beneficiarii lucrărilor efectuate, după cum urmează :

Anul 2008

- factura nr.12001/25.09.2008 = S30 lei
- factura nr.12002/26.09.2008 = S31 lei
- factura nr.12003/28.11.2008 = S30 lei

Total venituri din prestări servicii = S32 lei

Având în vedere faptul că în anul 2008, societatea a avut un singur salariat pe post de vânzător, pentru veniturile din construcții **s-a estimat o bază impozabilă suplimentară în sumă de S25 lei**, echivalentul fondului de salarii aferent unui angajat pe perioada august – noiembrie 2008 cu salariul minim de S130 lei.

Anul 2009

- factura nr...../07.06.2009 = S2 lei
- factura nr.12005/12.08.2009 = S33 lei
- factura nr.12006/27.08.2009 = S34 lei
- factura nr.12007/25.09.2009 = S31 lei
- factura nr.12008/07.12.2009 = S35 lei
- factura nr.12009/10.12.2009 = 3.S2 lei

Total venituri din prestări servicii = S36 lei

Pentru anul 2009, societatea a avut un singur salariat pe post de vânzător, pentru lucrările în construcții constând în placare pereți bloc, zugrăvit, reparații, societatea nu figurează cu angajați, în aceste condiții organul de inspecție fiscală procedează la estimarea unui fond de salarii la nivelul unui salariat cu un salariu minim pe economie pe o perioadă de 8 luni, **stabilind astfel o bază impozabilă suplimentară în sumă de S26 lei**, în funcție de facturile emise și de valoarea acestora.

Anul 2010

- factura nr.12010/30.03.2010 = ... lei
- factura nr.12011/31.03.2010 = lei
- factura nr.12012/29.09.2010 = S31 lei
- factura nr.12013/30.09.2010 = S31 lei
- factura nr.12014/25.10.2010 = lei

Total venituri din prestări servicii = S37 lei

Pentru anul 2010, **s-a stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S27 lei**, la nivelul fondului de salarii aferent unui angajat cu jumătate de normă cu salariu minim pe economie pe o perioadă de 5 luni, respectiv luna martie, august, septembrie, octombrie și noiembrie 2010, motivat de faptul că în anul 2010, societatea figurează cu următorii angajați :

- Harii Claudiu – angajat cu jumătate de normă în perioada 12.08.2010 – 15.12.2010;
- Ciogolea Remus - angajat cu jumătate de normă în perioada 1.08.2010/15.08.2010.

Anul 2011

- factura nr.12018/08.09.2011 = ... lei
- factura nr.12019/08.10.2011 = ... lei

Total venituri din prestări servicii = S38 lei

Baza impozabilă stabilită suplimentar pentru anul 2011 este în sumă de S28 lei, echivalentă fondului de salarii pentru un salariat cu normă întreagă cu un salariu minim pe economie pentru perioada septembrie octombrie 2011, perioadă în care societatea deși a efectuat lucrări de construcție, nu a figurat cu nici un angajat.

Astfel, pentru perioada verificată, s-a stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă totală de S1 lei, echivalentul fondului de salarii aferent unui angajat cu salariu minim pe economie și raportat la veniturile înregistrate din prestări servicii în construcție în sumă totală de S39 lei și pentru care au fost calculate obligațiile fiscale aferente în sumă de S29 lei din care S30 lei reprezintă debite, constând în impozit pe venit din salarii și contribuții sociale și S31 lei majorări și penalități de întârziere aferente debitului.

Societatea contestă Raportul de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012, cât și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F/14.08.2012, invocând că inspectorii fiscali din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu au competența verificării relațiilor de muncă iar estimarea bazei de impunere este nejustificată.

În drept, referitor la competența inspectorilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. S15

Competența teritorială

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluia organ fiscal, județean, local sau al municipiului București, stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii.

Art.1

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

[...]

b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat[...].”

Din conținutul dispozițiilor legale citate mai sus, se reține că organele fiscale din cadrul A.N.A.F au competența pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat al statului.

Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat constă în activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

Deasemenea prevederile art.6 și art.7 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, precizează foarte clar competențele organelor fiscale în vederea stabilirii și colectării impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat al statului, și-anume:

“ ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ART. 7

Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Conform acestor prevederi legale, organele fiscale în acțiunile sale de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale, să examineze din oficiu starea de fapt și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia inspectorii fiscali nu aveau competența în aplicarea prevederilor Legii nr.108/1999, de verificare a modului de respectare a prevederilor Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii, nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece organele de inspecție fiscală nu au avut ca obiectiv verificarea respectării prevederilor Codului muncii, ci așa cum am prezentat mai sus, organele de inspecție fiscală au efectuat inspecție din punct de vedere fiscal privind stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat al statului, având ca temei juridic Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că societatea în perioada verificată a desfășurat activitatea de comerț cu amănuntul precum și activitate de prestări servicii în domeniul construcțiilor constând în placare pereți bloc, zugrăvit, reparații.

Din verificarea documentelor contabile, organul de inspecție fiscală constată că societatea a înregistrat venituri din prestări servicii, dar fără a avea personal angajat, deci fără a contribui la bugetul general consolidat al statului cu impozitele și contribuțiile sociale aferente salariilor.

Totodată se constată că pentru serviciile prestate, societatea verificată nu a prezentat la control contracte de prestări servicii, situații de lucrări, procese verbale de recepție, din care să rezulte manopera și costurile cu obligațiile bugetare aferente.

În aceste condiții, organul de inspecție procedează la estimarea din oficiu a unei baze impozabile stabilită suplimentar în sumă de S1 lei, echivalentul fondului de salarii aferent unui angajat cu salariu minim pe economie, funcție de facturile emise.

Pentru speța în cauză sunt aplicabile prevederile art.67 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare și ale pct.65.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003, care precizează:

„ART. 67

Stabilirea prin estimare a bazei de impunere

(1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:

[...]

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale[...].

65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind

operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.

65.2. Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, în condițiile în care organul de inspecție fiscală nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze având în vedere toate datele și documentele relevante pentru estimare.

Având în vedere aceste prevederi legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organul fiscal a aplicat un tratament fiscal corespunzător cazului când societatea prestează servicii, emite factură, înregistrează venituri, dar nu angajează personal salariat și nu calculează, nu înregistrează și nu declară obligațiile fiscale aferente salariilor, procedând la estimarea unei baze impozabile suplimentară în sumă de S1 lei, echivalentul unui fond de salarii minim necesar pentru lucrările executate și reținând în sarcina contestatoarei obligații fiscale de natura impozitului pe venit din salarii și a contribuțiilor sociale.

Referitor la susținerea contestatoarei precum că estimarea bazei de impunere este nejustificată, datorită faptului că în mod greșit organul de inspecție fiscală constată că pentru perioada august – septembrie 2010 și respectiv S16.03.2011 – 17.08.2011, societatea a avut un salariat angajat cu jumătate de normă, în timp ce societatea a avut doi salariați cu timp parțial de 4 ore pe zi în luna august, respectiv martie- iunie 2011, nu este întemeiată, deoarece așa cum rezultă din conținutul prezentei decizii, s-a constatat că în anul 2010 societatea a avut doi angajați cu jumătate de normă, respectiv Harii Claudiu angajat în perioada 12.08.2010 – 15.12.2010 și Ciogolea Remus angajat în perioada 01.08.2010 – 15.08.2010 iar estimarea s-a făcut pentru luna martie când societatea nu avea salariați precum și pentru perioada august – noiembrie 2010, pentru un salariat $x \frac{1}{2} \times S130 \text{ lei} \times 5 \text{ luni} = S27 \text{ lei}$, având în vedere un număr de cinci lucrări cu o valoare de S37lei, lucrări care nu puteau fi efectuate de un singur salariat, cel de-al doilea având contract doar pentru 15 zile, iar în anul 2011 societatea a avut trei salariați, angajați cu jumătate de normă, și - anume : Harii Claudiu în perioada S16.03.2011 -17.08.2011, Ghelaru Florin Sebastian în perioada S16.03.2011 – 31.08.2011 și Giurgescu Andrei Ionuț în perioada 01.06.2011 – 30.06.2011, iar lucrările au fost efectuate în luna septembrie și octombrie 2011, când societatea nu avea angajați, fapt pentru care în mod corect și legal s-a procedat la estimarea unei baze impozabile suplimentare în sumă de S28 lei, echivalentul fondului de salarii aferent unui salariat cu normă de 8 ore/zi cu un salariu minim de 700 lei pentru lunile septembrie și octombrie 2011.

Tot referitor la baza de impunere, contestatoarea mai susține netemeinicia acesteia pe motiv că lucrările de construcții au fost ocazionale, de valori mici, impunând estimarea unor costuri rezonabile în raport cu venitul realizat, această susținere nefiind motivată cu documente justificative specifice, respectiv contracte de prestări servicii, situații de lucrări, procese verbale de recepție, din care să rezulte manopera și costurile cu obligațiile bugetare aferente, nici la control și nici la dosarul contestației.

Față de toate cele de mai sus, se reține că în mod corect și legal organele de inspecție au stabilit baza impozabilă suplimentară în sumă de S1 lei, reprezentând fond de salarii calculat conform celor de mai sus, drept pentru care contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere, iar obligațiile fiscale aferente calculate de organele de inspecție fiscală conform prevederilor legale, se rețin în sarcina contestatoarei, după cum urmează :

- **impozitul pe venit din salarii în sumă de S23 lei** a fost verificat în baza Legii

nr.571/2003 privind Codul fiscal și a H.G nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Pentru perioada 01.01.2007 -31.03.2012, societatea datorează impozit pe venit din salarii în sumă de S23 lei, în conformitate cu art.83 alin.(3) și art.84 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și cu art.55 și art.57 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- **contribuția de asigurări sociale de stat datorată de angajator în sumă de S5lei**, a fost verificată în baza Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare

Pentru perioada 01.01.2007 - 31.03.2012, societatea datorează contribuția de asigurări sociale de stat datorată de angajator în sumă de S7 lei, calculată în conformitate cu prevederile art.5, art.S10, alin.(1), art.28 pct.2 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

- **contribuția de asigurări sociale datorată de angajat în sumă de S7 lei**, s-a stabilit în conformitate cu prevederile art.18, alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

- **contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă de S9 lei**, stabilită în conformitate cu prevederile art.85, alin.(1), lit. a) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată.

- **contribuția pentru asigurări sociale de sănătate datorată de angajator în sumă de S17 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

- **contribuția pentru asigurări sociale de sănătate datorată de angajat în sumă de S19 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

- **contribuția pentru concedii și indemnizații datorate de persoanele juridice în sumă de S21 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.158/2002.

- **contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S11 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.29 din Legea nr.76/2002 coroborat cu art.19 alin.(1), lit.b) și alin.2) din Legea nr.19/2009.

- **contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajați în sumă de S13 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.29 din Legea nr.76/2002 coroborat cu art.26 din Legea nr.19/2009.

- **contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S15 lei**, a fost stabilită în conformitate cu prevederile art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Referitor la majorările și penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar de plată, în sumă de S31 lei, având în vedere faptul că stabilirea de majorări și penalități de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul stabilit de S30 lei, aceasta datorează suma de S31 lei cu titlu de majorări și penalități de întârziere, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale”, potrivit căruia bunul accesoriu urmează soarta juridică a bunului principal, motiv pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

4. Referitor la contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului V se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care raportul de inspecție fiscală nu reprezintă act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prevede la:

- art. 205 alin. (1)- *”împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte*

administrativ fiscale se poate formula contestație potrivit legii”;

- art. 110 alin. (3) - *”titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală”*,

- art. 21 alin. (1)- *Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal”*.

- art. 41 *”actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale”*.

- art. 85 alin (1) *”impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc:... prin decizie emisă de organul fiscal...”*, -

- art.109 (2): *”la finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere”*, decizia de impunere reprezentând actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat conform art. 205 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

Art. 86 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare prevede că: *”decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori aceasta modifică baza de impunere”*, iar art. 88 prevede că: *”sunt asimilate deciziei de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoare adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art.168 alin. (2)”.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) din același act normativ, direcțiile generale ale finanțelor publice județene unde contestatorii își au domiciliul fiscal pot soluționa doar: *”contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrativ fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziția de măsuri ”*.

În fapt, S.C. MND S.R.L. contestă raportul de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012 încheiat de D.G.F.P. V – A.I.F. - Serviciul Inspecție fiscală persoane juridice 5.

Se reține că, raportul de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012 a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F nr. .../14.08.2012 care reprezintă titlul de creanță, împotriva căreia se poate formula contestație potrivit articolelor de lege mai sus citate de unde rezultă cu claritate faptul ca raportul de inspecție fiscală nu poate fi contestat.

De altfel la pct. 5 Dispoziții finale al Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. F/14.08.2012, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012, se prevede că se poate face contestație potrivit art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care se depune în termen de 30 zile la organul fiscal emitent al deciziei.

Întrucât societatea a formulat contestație împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F/14.08.2012, și conform prevederilor art. 109 coroborat cu art. 209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007 cu modificările și completările ulterioare, raportul de inspecție fiscală nu este susceptibil de a fi contestat, potrivit art. 205 din același act normativ, urmează să fie respinsă contestația referitoare la acest capăt de cerere, ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art. 216 și art.217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

DECIDE

1. Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C.MND SRL,

împotriva Deciziei de impunere nr./14.08.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului V- Activitatea de Inspecție fiscală V, pentru baza impozabilă stabilită suplimentar în sumă de S1 lei și pentru obligațiile fiscale aferente în sumă de S29 lei, din care:

- **CAS angajator în sumă de S5lei și accesorii aferente în sumă de S6 lei;**
- **CAS angajat în sumă de S7 lei și accesorii aferente în sumă de S8 lei;**
- **CAS accidente de muncă în sumă de S9 lei și accesorii aferente în sumă de S10 lei;**
- **șomaj angajator în sumă de S11 lei și accesorii aferente în sumă de S12 lei ;**
- **șomaj angajat în sumă de S13 lei și accesorii aferente în sumă de S14 lei ;**
- **fond garantare în sumă de S15 lei și accesorii aferente în sumă de S16 lei ;**
- **sănătate angajator în sumă de S17 lei și accesorii aferente în sumă de S18 lei;**
- **sănătate angajat în sumă de S19 lei și accesorii aferente în sumă de S20 lei;**
- **concedii și indemnizații în sumă de S21 lei și accesorii aferente în sumă de S22 lei;**
- **impozit pe venit din salarii în sumă de S23 lei și accesorii aferente în sumă de S24 lei,**

2. Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de S.C. MND S.R.L. V cu sediul în localitatea V, str...., bl...., scara ..., et...., ap...., județul V împotriva **Raportului de Inspecție Fiscală nr. F VS/14.08.2012 .**

3. Decizia nr.X18.10.2012 privind soluționarea contestației formulată de SC. MND SRL, cu sediul în localitatea V, str. ..., bl...., scara ..., et...., ap...., județul V se transmite contestatoarei în condițiile art.44 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și A.I.F. V.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR EXECUTIV,
ec. M. P.**

Red/dact. 4 ex.
D.B.